

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorska
ulica šte. 16.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnistvu:

za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.,
60 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.,
60 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 113.

V Ljubljani v torek, 15. julija 1884.

Tečaj I.

V preudarek našim rojakom!

Neprestano deževje, katero nas je mučilo več tednov, je ponehalo, nebo se je zvedrilo in poletinsko solnce pripeka, kakor da bi hotelo sedaj poravnati, kar je zamudilo v prejšnjem času. Petindvajset stopinj Réaumurja v senci, — koga ne bi izvalila zgovorna ta številka iz zaduhlega mestnega zidovja ven v prosto, krasno prirodo! Poleg tega zaključijo se danes šolski zavodi, veseli študentovski roj hiti iz tesnih šolskih soban ven na počitnice, in skrbne matere ter oblastni očetje spremljajo svojo nadebudno mladež na deželo, na kmete. Kogar ne veže nujni posel na mestno galero, vsak zapusti z nekim koprnečim veseljem žareči ulični tlak ter se poda v planinski raj, nasrkat se svežega planinskega zraka. Te dni pričelo se bode pravo ljudsko preseljevanje, in kolikor toliko izgubljale se bodo goste trume poetičnih tujcev tudi v naše doline.

Opazovati to mravljinčje gibanje, radovati se z razposajeno mladostjo in resno ali šalivo se pomenkovati s starikavo generacijo, to je hvaležna naloga našemu podlistkarju, — nas tu nad črto zanima mnogo bolj narodno-gospodarsvena stran te novodobne navade. Pri tej priliki si ne moremo kaj, da ne bi svoj pogled obrnili čez domača gorska slemena v druge planinske pokrajine, v sosedni Korotan, na Tirolsko ali celo v veliki „evropski htel“, v Švico. Primera ne bode laskava za naše rojake! Narava sicer razlila je nad slovenskimi pokrajinami ves čarovni svit bujne svoje lepote, v kaleidoskopični raznovrstnosti se menjavajo idilične podobe z divjeromantičnimi prizori, vse te krasote so lahko pristopne, železnice, in dobre, deloma vzgledne ceste pripeljejo potnika brez vsakega truda v najskritejša zavetja planinskega sveta — a človek pri nas je ostal pasiven, nobene roke ni ganil niti se pripognil, da bi pobral bogate zaklade, kateri ležé raztrešeni okolo po našem ozemlju!

Kajti kedo bode tajil, da je živahen promet tujcev pravi vir blagostanja in omike vsaki deželi? Oglejmo si Švico, to neplodno deželico, katera s poljedelstvom ne bi mogla rediti niti tretjega dela svojega prebivalstva; celo goveje živine nima dovolj za svoje potrebe ter je še l. 1876 za 122000 glav več uvažala nego izvažala. Ali ko je koncem preteklega stoletja lepota planinskega sveta zaslovela po vsem svetu, obračali so se tokovi potujočega občinstva vedno bolj in bolj v veličastne švicarske doline in Švicarji bili so previdni dovolj, da niso rok križem držali. Švicarski hotelier začel je skrbeti, vzgledno skrbeti za došlega mu gosta, razvila se je neka posebna obrtnija, kateri je bil predmet tujec, *homo migrans*, ta je prinašal kapital v deželo, pričela se je živahna trgovina, tudi razne stroke obrtnosti niso zaostale, — in če si danes predstavljamo srečno, bogato državo, nehoté se spominamo male Švice!

In zakaj ne bi Slovenec mogel posnemati svojih nemških in romanskih sosedov? Istina je sicer, da so vrhovi naših planin dokaj nižji od tirolskih ali švicarskih, istina tudi, da v njih pogrešamo lednike, kateri so poseben kinč planinskega gorovja, ali za to imajo naši kraji druge prednosti, katerih zamán iščeš po drugih svetovnoznanih pokrajinah. Apneniški naš svet, z divjo bizarnostjo svojih jarkov in sotesk, s strmimi propadi in globokimi udori mogočno vpliva tudi na razvjenega potnika. Da se med gorskimi pobočji nahajajo široke cvetoče ravnine, to nekako blagodejno pretrga jednoličnost podolnic, — čez vse pa ugaja očesu oni južnoživni kolorit, s katerim podnebje diči očrte naših planinskih orjakov. Z jedno besedo, narava je storila vse za naše kraje, — a narod, kateri prebiva po njih, storil ni, z malimi častnimi izjemami, ničesar!

Ako se blagovoljnemu čitatelju naša sodba preostra vidi, naj se podá na Gorenjsko ali v prekrasno dolino Soče in Koritnice.

Malo, veliko premalo našel bode gostilnic, v katerih bi se mogel muditi tujec za dlje časa. Še te gostoljubne hiše imajo takoj, večjidel uže v spomladi, svoje prostore oddane, in kolikokrat se pripeti, da mora potnik, kateri je prišel z daljnega Dunaja, s Hrvaškega ali z Italijanskega, uživati naše prirodne krasote, ostaviti slovenske pokrajine ter se podati med nemške Korošce ali na Tirolsko, kajti nikjer pri nas ne dobi, niti za dragi denar ne, primerne stanovanja! Po našem subjektivnem vkusu Gorenjska nima lepšega kraja nego prijazne Gorje; senčnata okolica, diven zrak in krasen razgled na široko savsko dolino, vse je kakor navlašč ustvarjeno, da privabi tujce od daleč okolo v celih trumah. A niti jedne gostilne ne najdeš v tem blaženem kraju, med tem prijaznim in razumnim prebivalstvom, da bi mogla pod svojo streho vzeti tujega gosta. Naši Gorenjci in z njimi vred vsi Slovenci, bivajoči v planinskem svetu, dosihmal niti ne vedó, koliko vrednosti da imajo njih gorski velikani, njih bistri studenci in senčnate šume!

Čestokrat jadikujemo, da nam kmetski stan hira in propada. Po vsem Gorenjskem sicer o tej žalostni prikazni, katera kakor mora tlačiti uboge naše Notranjce in Dolenjce, nobenega sledu ni. Ali neizmerno bi se pomnožilo blagostanje našega naroda, ako bi se Gorenjci začeli bolj ozirati na promet s tujci, na tako zvano *Fremdenindustrie*. Ne bode treba postavljati švicarskih hotelov in dragih penzionatov, zadostujejo snažne domače gostilnice in stanovanja z ukusno domačo hrano in prijazno slovensko postrežbo. Le delati je treba, saj ugodnih skušenj imamo v obilici; turisti se bodo kmalu privadili naših naravnih krasot, prihitel bode Nemec in Italijan, hrvaški sosed in Magjar, ljudstvo se bode hitro opomoglo in z napredujočo imovitostjo širila se bode tudi narodna omika. Premislite to, rojaki — in potem: na delo!

Listek.

Turkinje.

(Zlatorodov.)

(Dalje.)

Odločenost spolov. — Vsakdo vé, da turška hiša je razdeljena na dva dela, na ženišče pa selamlik. Zadnji je možu odločen. Tukaj moški dela, je sprejema prijatelje, počiva, spi. Ženska ne pride nikdar semkaj. Kakor je v selamliku gospodar moški, tako je v ženišču gospodarica ona. Ona ga ureja in upravlja ter dela v njem, kar se jej poljubi, le moških ne sprejema. Kader je ni volja sprejeti svojega soproga, dá mu uljudno sporočiti, naj jej izkaže drugikrat čast obiska. Le ena vrata ali pa le en hodnik loči selamlik od ženišča, in vender sta dve hiši, prav daleč narazen. Moški prihajajo obiskat efendija, ženske hanumo (kaduno); da se niti ne srečujejo, ne slišijo ter največkrat se niti ne poznajo. Vsaki del ima svoje osebe, skoro zmeraj tudi svojo kuhinjo. Vsaki del se zabavlja in razsipa na svoj račun. Redko kdaj

kósi mož sê soprogo, izlasti ako jih ima več, ker nima mira. Moški ne pride nikoli v ženišče kot soprog, kot tovariš, kot gospodar, kot oče, kot odgojitelj otrok, ampak le po svojih pravicah. Zunaj na pragu pusti, ako more, vse moreče misli, ves oni del samega sebe, ki ni v zvezi z onim trenutkom; gre v ženišče, da pozabi vse skrbi dneva in bolečine, da jih v sebi zaduši, pa ne gre za to, da bi našel svetleča uma, vedre besede, izdatnega sveta, okrepila pri plemenitem srcu. Njegova žena bi tudi ne bila pripravna za tako službo. Tudi ne misli na to, da bi se pokazal svoji ženi sê slavo uma, sê znanjem, z močjo, ali pa vsaj s tako lastnostjo, katera bi ga mogla ji milejšega storiti. Čemu tudi to? On je bog svetisca, njemu gre češčenje in oboževanje; ni treba, da bi si to še le pridobival. Žena mu pomeni zabavo. Ime žena po njegovih mislih nima ničesar opraviti z duhom, le s čutili, zato se boji izreči ga. Namestu da bi rekel: „Rodilo se mi je dekle“, pravi: „Rodila se je zagrinjalka, skritnica, tujka.“ Po takem ne more biti med njima pristrénega zaupanja, odkritega prijateljstva, ker zagrinjalo polpenosti zakriva skrivne kote dušne, ki se obelodanijo le v bistrini dolzega mirnega

prijateljstva. Vrh tega mora žena, zmeraj pripravljena na obisk efendija, zmeraj paziti, da nadvlada katero tekmičo, da obdrži nadvlado, ki je vedno v nevarnosti; zato mora biti zmeraj majhna udvorkinja, mora siliti samo sebe še takrat na prijazni nasmehljaj, kader je otožna, ter možu kazati zmeraj veselo krinko srečne in zadovoljne žene, ako mu neče presedati ter od njega zanemarjena biti. Zato možki malokdaj žensko pozna kot soprogo, kakor je ni poznal, je tudi ni mogel poznati kakor hčer, sestro, prijateljico, kakor je ne pozna kot mater. Zato žena pušča, da po malem ginejo vse one plemenite lastnosti, katerih ne sme kazati, katere se ne cenijo; navadi se skrbeti le za ono, kar ji daje mičnost ter večkrat zaduši razgovetni glas svojega srca in svojega duha. Išče le tega, kako bi v neki zaspanosti živaljega življenja našla ako ne sreče pa vsaj mir. Res je, da ima tolažila pri otrocih, ki jih mož pred njo objema; toda tolažilo to je ogrenjeno z mislijo, da je njegovo srce razdeljeno. Zakonska ljubezen, očinsko čuvstvo, prijateljstvo, zaupanje, vse je razdeljeno in spet razdeljeno, vse ima svoje ure, svoje obzire, svojo mero, svoje okolnosti, vse je mrzlo, hladno, pomanj-

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Brzjavno poročalo se nam je včeraj z Dunaja, da je vojno ministerstvo odredilo, da se letos oni rezervisti in gažisti v rezervi, kateri bivajo v Franciji, ne bodo pozvali k vojaškim vajam. V očigled nevarnosti, katera nam preti iz Francoske glede razširjenja kolere, moramo to naredbo vojnega ministerstva pač z veseljem pozdraviti. Čim neprevidnejše se postopa na Francoskem, kjer se je včeraj vkljub koleri svetkovala velika narodna svečanost v Parizu, koje se je vdeležilo tudi mnogo gostov iz okuženih južnofrancoskih pokrajin, tem bolj previdne morajo biti sosedne države.

Danes vrše se volitve za deželni zbor šlezijški. Kakor doslej, imeli bodo Nemci se vé da tudi v prihodnje v deželnem zboru šlezijškem veliko večino. Do sedaj imeli so Poljaki in Čehi samo dva zastopnika; upati je, da se bode njihov broj letos znatno pomnožil.

Vodja kmetijske šole v Kadnu na Českem, dr. Schneider, postal je iznenada imeniten mož in — kakor listi poročajo celo utemeljitelj in vodja nove stranke. Dr. Schneider namerava namreč vstvoriti česko-nemško stranko, koje program se sestoji v sledečih točkah: 1.) Nova stranka imenovala se bode nemško-avstrijska stranka; borila se bode za cesarja in državo ter, stoječa na temelju državnega osnovnega zakona, spoštovala pravice ostalih narodov. 2.) Nova stranka branila bo merodajni vpliv nemškega plemena na vse državne zadeve. 3.) Stranka delovala bode v prvi vrsti v prosep narodno-gospodarstvenih interesov. — Kakor razvidno, se program novo vstvoriti se imajoče stranke ne razlikuje bitno od programa dosedanje zedinjene levice, katera je tudi na papirju priznavala ravnopravnost vseh avstrijskih narodov, zatorej tudi mislimo, da dr. Schneider ne bode našel mnogo pristašev.

Tuje dežele.

Iz Berolina se poroča, da se bode novo vstvorjeni nemški „Staatsrath“ meseca oktobra pozval v redno zasedanje. Po poročilih iz nemške prestolnice predložila se mu bodo koj iz početka važna vprašanja in pretresanje.

Finančni večaki londonske konference obdržavali so predvčerajšnjem sejo, v kateri se je zastopnik Francije izjavil proti nameravani redukciji obrestij egiptovskega državnega dolga. Kakor je videti se bode pač težko doseglo sporazumljenje med Anglijo in Francijo.

Na Irskem ponavljajo se neprestano agrarna zločinstva. Prošli teden streljalo se je zopet na sodca Liddella in njegovo gospo. Sodec je precej težko ranjen. Dva sumljiva človeka je policija prijela ter v zapor dejala.

kljivo, studno, zmeraj je in ostane nekaj zaničljivega in smrtno razžaljivega za ženo v možovi ljubezni, da ji drži skopljenca, ki naj jo v vsem nadzira. S tem ji pravi: — Jaz te ljubim, ti si moje veselje, biser moje hiše, a gotov sem, da bi se mi izneverila, ko bi spak ki te straži, človek bil.

Razmere zakonskega življenja. Zelo se razločuje zakonsko življenje gledé na denarno stanje možev. Bogati Turek živi po duhu in po gospodarstvu odločen od svoje žene, ker jej more držati lastno stanovanje, in ker mora za ženo imeti posebno hišo, kader mu je sprejemati prijatelje, varovance, laskavce, pa da ženstvo ne bo videno ali vznemirjano. Turek srednjega stanu stoji iz gospodarskih vzrokov bližje svoje žene, vidi je večkrat ter živi z njo zaupljivejše. Naposled Turek, ki je siromak, ki je prisiljen živeti na kolikor moči majhinem prostoru, o kolikor moči majhinem iztrošku, je in spi in preživlja vse svoje proste ure s ženo in z otroci. Bogastvo razstavlja, siromaštvo združuje. V hiši turškega siromaka ni bistvenega razločka med življenjem krščanske družine in med življenjem turške družine. Žena, katera ne uzmore robinje, dela sama,

Prihodnje dni odpiula bo iz Bresta velika vojna ladija z vojnimi in vojnimi materijalom v Tonkin. V isti luki naorožavajo se tudi vojne ladije „Lapeyrouse“ in „Nielly“, katere bodo v kratkem odplule v iztočno Azijo. Situacija postaja torej prav resna.

Dopisi.

Z Notranjskega 13. julija. [Izv. dop.] (Národní rozpor.) — Povod prepirom med narodnimi strankami na Kranjskem je dalo potrjenje volitev za veliko posestvo in dovoljenje glasovitih 600 gld. za poučevanje drugega deželnega jezika in ne samo nemščine, kakor se je nalašč krivo pisarilo. Umevno je, ako niso bili v teh vprašanjih vsi poslanci enakih mislij, kajti *quot capita, tot sensus*, pravi že stari pregovor, — a da se velika večina narodnih poslancev, katera je glasovala za te predloge, stigmatizuje izdajicam narodni stvari in tako hujska narod zoper svoje zastopnike, to je lahkomišljeno, neodpustljivo. Poznamo naše zastopnike, katerim je narod izkazal častno zaupanje, in vemo, da so delali po svojem najboljšem prepričanju ter hoteli koristiti narodni stvari.

V glavni stvari smo menda vender vsi enih mislij, — duševno in gmotno blagostanje našega vbozega naroda želimo vsi. Delajmo tedaj tudi vsi v ta namen — vsak v svojem delokrogu. O posameznih sredstvih, kako doseči naš namen, pa ne moremo biti vselej vsi jednega mnenja, podvreči se moramo v tem večini svojih izkušenih mož. Najbolj obsojati pa moramo način, ako se iz večine izberó najbolj delavni in zmožni možje ter se z neizbirčnim orožjem udriha po njih. Plačilo za trudapolno in nesebično domoljubno delovanje je mnogokrat nesramno obrekovanje! Vidi se večkrat nevredno in pogubno tekmovanje in neka ljubosumnost zaradi vodstva.

Naši voditelji naj bodo oni, kateri imajo za to največ sposobnosti in se tudi ne ustrašijo nobenega dela v blagor naroda. Uže grški modrijan pravi, da bode država tedaj popolna, kadar bode vsak državlján na svojem mestu. Kdor torej nima veselja in darú za narodno delovanje, naj ostane doma in napravi prostor sposobnejšemu.

„Dejansko, plodno bodi naše rodoljubje, ne puhlo, nespametno, otroče!“ Držimo se tega gesla našega slavnega pisatelja, kateremu nekateri prenapeteži ne morejo odpustiti, da je pisal v vladni list in ne v njihova glasila. Upamo pa od njegovega rodoljubja, da nas bode še v prihodnje poučeval in kratkočasil v svojih listkih, kajti kaj tacega Slovenci do sedaj nismo bili vajeni čitati v naših političnih novinah. Naj bode prepričan, da ima veliko veliko večino razumnih mož za seboj in da mu bode narod hvaležen.

Ne morem tu zamolčati svojega prepri-

to jej daje vrednost in veljavo. Večkrat se zgodi, da gre po svojega postopajočega moža v kavarne ali v krčme, ter ga žene domov s pantoflom. Drugi ravna z drugim kakor z enakim, zvečer sedita skupaj pri bišnih vratih, v oddaljenejših predmestjih gresta velikrat skupaj kupovat potrebnih stvari za družino, večkrat boš celo videl, da na samotnem pokopališču mož in žena južinata zraven groba katerega rodovince, obdana od svojih otrok, kakor delavske družine po naših mestih. Ta prizor gane tem bolj, čem redkejši je. To videč moraš čutiti, da je nekaj potrebnega, nekaj občnega, nekaj večno lepega v tej zvezi duš s telesi, da v njej ni prostora za druge, da bi tuj glas pokvaril in uničil to skladnost, da je le ta zveza, zveza enega moža in ene žene, prava moč, potrebni življenja, temeljni kamen urejene in poštene družbe človeške, da je vsaki drugi sestav ljubezni in blagostanja zunaj narave, da je le to družina, vse drugo pa čreda, da je le to prava hiša, a vse drugo k—.

Krivic a mnogoženstva. — So ljudje, ki trdijo, da turške žene so zadovoljne z mnogoženstvom ter da ne vidijo v tem nobene

čanja, zakaj nekateri tako napadajo tako zaželjeni slovenski vladni list? Zato ker si od dne do dne pridobiva pristašev med razumniki in med prostim narodom, in to ne radi tega, ker je uraden list, ampak radi zanimive in poučne vsebine, katero nam ponuja. Gospodje nasprotniki poprašajte po deželi, zakaj se „Ljubljanski List“ tako rad čita, in izvedeli boste resnico. Nasprotujejo mu le še nekateri iz osebnosti, drugi pa iz nevednosti, ker ga ne beró in delajo sodbo po nasprotnih kritikovanjih.

Z veseljem pa moremo konstatovati, da v poslednjem času razpor med nami pojenjuje, in upati smemo, da pridemo zopet kmalu do zaželenega in prepotrebne miru.

Ne more se mi očitati, da sem nasprotnik našemu prvemu dnevniku, ker mu uže mnogo let in še danes plačujem davek, katerega ni vselej zaslužil. Ne zadostuje, ako n. pr. dnevnik po celi teden za vvodne članke donaja zapisnike kacega slovenskega društva. Podpiral ga je marsikdo upajoč, da se zboljša, in ker bi ne bilo za nas častno, ako bi prenehal prvi slovenski dnevnik. Gospodje tedaj pozor!

Slovenci smo vajeni opozicije, v kateri smo tako rekoč vzrastli. Dokler smo bili v manjšini, smo delali zlasti na to, da pade nam sovražni in škodljivi vladni sistem. Razdirati in napadati nasprotnika je lažje in navadno tudi bolj popularno, kakor vstvarjati. Ko smo prišli do večine, pripala nam je veliko težja naloga — delovanja in vladanja. Poprej smo mi kritikovali nasprotnike, zdaj nas kritikujejo oni ter nam stavijo zapreke pri vsaki priliki in nepriliki. Ako je vlada pravična naši sveti stvari, pomagajmo ji, podpirajmo jo. Učimo se od nemške ustavoverne stranke, kako ne smemo postopati. Ako smo dobili nam prijazno ministerstvo, ni to naša zasluga, ampak zasluga ustavoverne nemške stranke, katera je bila nam nasproti brezobzirna in krivična, med seboj pa nejedina. Ustavoverci so se vjedali sami med seboj in podrli vsako ministerstvo iz svoje sredine. Pravični biti niso znali, za to se jim je moralo odvzeti vladno kormilo. Ne posnemajmo jih tedaj. Zahtevajmo odločno svoje narodne pravice, a največ si bomo sami pridobili z vztrajnim delom in možatim in previdnim postopanjem. Pred vsem pa bodimo na vse strani pravični, kajti: *Justitia regnorum fundamentum!*

Iz Krškega 14. julija. (Izv. dop.) (Izlet bralnega društva.) Da se pri nas nameravane izleta bolj veselimo, kakor drugod, nam ne bo nihče za zlo jemal — saj so povajajo društvenega življenja na Dolenjskem nekako redki. Zatorej včeraj ni bilo treba preglobokega opazovanja in izvedelo se je, da se ima pri nas kaj posebnega zvršiti. Dvanajsteri udarci izpod zvonov cerkvenih stolpov, ko je solnce stalo v meridijanu krškega mesta, bili

krivice. Kdor bi to verjel, ne bi poznal, nečem reč Ushoda, še duše človeške ne. Ko bi to res bilo, ne bi se godilo, kar se godi, namreč, da ni turškega dekleta, katera ne bi, kader se moží, stavila možkemu pogoja, da se ne sme ženiti, dokler ona živi; ne bilo bi toliko omoženih žená, katere se vračajo v svojo družino, ako mož ne drži dane besede; ne bilo bi ni turškega pregovora, ki pravi: „Hiša se štirimi ženami, pa ladija v viharji.“

Recimo, da mož oboguje svojo ženo, ona vender ne more, da ne bi klela mnogoženstva, kajti ona vedno živi pod Damoklovim mečem nad glavo, namreč, da more vsak dan dobiti tekmo, ne skrito ali oddaljeno, ampak umeščeno zraven nje, prebivajočo v njeni hiši, imajočo z njo taisti naslov, taiste pravice; da bo morda katera njenih sužnic odbrana in nadomoma dvignila pred njo glavo ter rodila otroke, ki imajo taiste pravice, kakor njeni otroci. Ni mogoče, da njeno rahločutno srce ne bi čutilo krivičnost tacega zakona. Zastonj je misliti, da, kadar pripelje od nje ljubljeni mož v hišo drugo ženo, jo tolaži in miri misel, da mož se poslužuje le pravice, ki mu jo daje prorokova postava; to ni res. Na dnu svoje

sa znamenje, da odrinemo v št. Jarnej, kamor je bil izlet bralnega društva namerjen. Nekateri so se se vé da odpeljali poprej, drugi pozneje, tam je premagalo živo hrepenenje, tu flegmatična potrpežljivost. — Vreme — bistveni pogoj pri takih namerah — bilo je kar najbolj mogoče ugodno. Naj se mi ne očitá, da imam v mislih le tropično vročino za to, ker nas stori posebno pripravne za vzprejem onega daru božjega, „ki nam oživlja žile, srcé razjasni in oko, ki vtopi vse skrbi, v potrlih prsih up budi!“

To je bil vesel dir! Toulončane bi bili prehiteli, ko so pred kolero bežali. Deležniku izleta bila je vsa proga od Krškega do št. Jarneja zavita v le jeden oblak prahu, in da-si smo se hvaležno spominali, da je pretekla deževna štiridesetorica dnij, zrlí smo vender uže željno, da bi zagledali ono tolažilno znamenje hladilne mokrine. Nedvojbeno, da ga nismo iskali nad obzorjem, kjer so se v resnici kazali mali oblaki, iskali in srečno našli smo pa ono znamenje nad vhodom prijazne gostilne g. Zagorca. Večji jasnosti na ljubo naj pristavim, da je ono imenovano nekje tudi „prst božji“. Njega vodstvu smo zapupali. Varali se nismo. Razobešene zastave so nam potrdile, da smo se prav obrnili.

To je bil pravi spomin na vesele praznične dni, ki smo jih preživeli pred letom dnij v Ljubljani. V glavnem mestu našel si vse znanee, ki si jih imel kedaj na Kranjskem — celó skoro pozabljene — in včeraj je kaj veselo dirnilo videti, kako so iz vseh krajev naše strani dolenske — celó iz Brežic in iz Vidma — *pêl-mêl* pozdravljali se znanke in znanci. Da smo si imeli veliko, veliko povedati, to je samo ob sebi umevno — ali časni-karska dolžnost je natančnost, in pregrešili bi se, ko bi kaj zamolčali. In celó, ko smo posedli, nisi mogel zgrešiti iskrene vzajemnosti duhov, še potem smo se pridno obiskavali, in ko bi bil dopisnik le količkaj verodostojen matematik, vedel bi povedati, za koliko se je dosedanja dvojica slovenskih Ahasverjev včeraj pomnožila. Da je bil tem potnikom in potnicam *globus* bolj na malo stran pomerjen, to sevéda nič ne škodi: tem višje stopinje je bila na manjše ozemlje koncentrirana ljubezniva prijaznost, s katero so bili vzprejeti.

In ko so jo zapeli krški pevci — to nam je povzdignilo srcé — da celó nas je vzdignilo in šli smo lepo ubrano petje ne le poslušati, nego tudi gledat bliže! Nad vse vzvišena pa je bila vzajemnost med petjem in značajem zabave: pesni so primerno odmevale v razgovorih, in iz čutstva navzočih izbrali so si naši izborni pevci pesni kot najboljši izraz mu. Tedaj ne morem značaja veselice bolje opisati, kakor da navedem naslove pesnim, katere smo z iskrenim zadovoljstvom poslušali: „Zvezna“, „Oblaček“ (baritonsolo), „Laška solata“, „Brodar“ (solokvartet), „Kitajska ko-

duše bo čutila, da obstoji starejša in svetejša postava, katera obsoja tako dejanje kakor izdajstvo in nasilstvo. Čutila bo, da mož ni več njen, da zveza je raztrgana, da njeno življenje je razvrženo, da ona ima pravico, burniti se in preklinjati tako naredbo, takega proroka, takega boga. Celó tudi, ako ne ljubi svojega moža, ima tisuč uzrokov, da studi tak zakon, v katerem vé, da so razžaljene dobrine in pravice njenih otrok, da je ponižan njen ponos, da je izstavljena potrebi ali živeti zanemarjeni ali pa, da se mož nanjo ozira le iz usmiljenja, iz pohotnosti, brez ljubezni. Poreče se, da tudi Turkinje vedó, da se kaj tacega godi tudi Evropejkam; toda Turkinja vé tudi to, da Evropejk ne sili ne grajanska postava, ne verska zapoved, spoštovati in sestro imenovati ono, katera ji ostruplja življenje, da ima vsaj to tolažbo, da jo smatrajo kot žrtvo ter da je sto načinov, tolažiti se in maščevati, in da ji mož ne more odvrniti, kakor more mnogoženar svoji: „Jaz imam pravico, ljubiti kolikor hočem, tvoja dolžnost pa je, ljubiti edino le mene.“

(Dalje prihodnjič.)

račnica“, „Pomladanska“, „Popotnik“ (Nedved), „Domovina“, „Jadransko morje“, „U boj.“ Za temi še mnoge narodne ter umetne, in želeli smo, da bi se tako nadaljevalo dolgo, dolgo časa. . . .

Kadarkoli so prevzeli naši pevci lep nalog s svojimi produkcijami, vtisnili so vselej značaj veselici, posrečilo se jim je to tako častno, da si le želimo, naj bi vztrajali in nas še mnogokrat tako pristrčno razveselili, kakor včeraj. Da imajo vrlo dobre glasove in da so na vrlo dobrem imenu, to smo jim morali vselej priznati, ali včeraj jim je donelo zopet in zopet občno priznanje, utrjeno in razširjeno, kajti navzočni gostje bili so preveselo iznenadeni z ubranim petjem.

Vršilo se je vse v najlepšem redu; ako se je kdo zadel ob nizko rastoče veje sadnih dreves na vrtu, je dalo to le povod veselim opomnjam, da gojimo na Dolenjskem vender nekaj sadja, in dogodek, da se je čveteronogata klop pod sedečimi mahoma spremenila v trinogato, pripraven je za vse drugo bolj, kakor za kaljenje obče veselosti.

Plesali nismo; saj je itak vročina z žarnega neba mečila srca. O, srca! Pa kako bi o teh mogel poročati prileten dopisnik, če se je katero in koliko se jih je stopilo, zmenjalo, oddalo, izgubilo in kar še pravi bogata terminologija zlate mladosti?

Težko smo se ločili od kraja, kjer smo v kratkem času užili toliko veselja. — Z bridko ironijo nam je svetila sicer prijazna luna domov.

Veselega dné vtisi pa nam ostanejo neizbrisni.

Razne vesti.

— (Zanimiv slučaj), kateri se je pred kratkim dogodil v Budimpešti, priča, da se v sili more tudi z jednim delom pluć izhajati. Pred nekaterimi tedni ustrelil se je 20letni trgovski pomočnik s samokresom ter poslal bridko kroglo v levo stran junaških svojih prsij. Krogla šla je v pluća, zaradi česar je ranjenec izgubil mnogo krvi. Rana na plućih imela je za posledico vnetje pluć in trebušne mreže. Prepeljali so ga v šent Rokovo bolnico. Profesor uporabil je vsa sredstva, da bi rešil življenja sitga moža. Pluća so se mu jela gnojiti, kos za kosom je odpadal; naposled ostane mu le še korenina pluć. Mladi mož pa je zdaj po polnem ozdravel in zapustil je bolnico. Zda diha le z jednim delom pluć; da mu pa manjka pluć, se razvidi na prsih, kajti leva stran mu je udrtá in leva rama je tudi nekoliko nižja.

— (Dva interesanta Tržačana.) „Edinost“ poroča: Nek Tržačan po imenu Cuzzi, navaden pisar, šel je pred par leti v Aleksandrijo in je tam službe iskal; postal je častnik egiptovske vojne; ujet je bil od Mahdijevih vojakov, a Mahdi se je tako zaljubil vanj, da ga zdaj rabi za svojega diplomatičnega agenta; čita se v angleških listih, da ga je te dni poslal Mahdi k angleškemu generalu Gordonu, da mu ponuja dostojanstvo emirja. — Drugi Tržačan je nek T. Mendl, nekdanji sotrudnik „Triesterce“, ki je od tukaj pred 5 leti ušel in odnesel tukajšnjim ljudem mnogo tisočakov. Vse je govorilo, da je v Ameriki ali v Avstraliji. Ali na razstavi v Turinu se je posebno odlikoval nek poročevalec nemških listov in to odlikovanje je bilo usodno, kajti italijanska policija je v onem korespondentu, ki je tam živel pod drugim imenom, spoznala od tržaškega tribunala iskanega Mendla ter ga dejala v zapor in v kratkem ga pripelje v Trst.

— (Trije otroci zblazneli.) Iz Pápe na Českem se poroča z dné 8. t. m.: Ubožen kmet je šel na bližnje posestvo s svojo ženo vred žet. Njini otroci, tri deklice, stare deset, sedem in štiri leta, pa so ostali doma. Prevčerašnjem pa so zapustili ti otroci hišo, šli na polje ter tam nabirali divje rudeče jagode ter jih slastno in hlastno poživali. Ko so se otroci vračali v mesto, sreča jih zdravnik in temu se je čudno zdelo obnašanje otrok, kateri so divje kričali in čudovito skakali. Zdravnik peljal jih je v stanovanje in preiskava je pokazala, da so deklice vsled zauživanja volčjih jagod zblaznele. Da-si so se takoj uporabila vsa sredstva, bode vender težko možno, rešiti jih smrti.

— (Strašen prizor v menažeriji.) Vznemirljiv prizor se je vršil pred nekaj dnevi v menažeriji v Wrehamu na Angleškem. Ko je čuvar živalij snažil klet od zunaj, zagrabil ga je lev za roko ter mu jo razmesaril. Med občinstvom nastal je najedenkrat hrup in bojazljiv krik, kajti mislilo se je, da je lev ušel. V veliki gnječi poškodovalo se je mnogo oseb.

— (Madridska orožarna) „Armeria“ je pogorela. Velik del dragocene zbirke orožja leži pokopan pod razvalinami. V tej narodni orožarni Španske bilo je med drugim orožje in vojna oprava cesarja Karola V., dalje prsni oklep iz morske bitke pri Lepantu, meč slednjega kralja Mavrov, Boabdilov, meč Cida Compeadorja, bodalo Ferdinanda Korteca in vojna oprava Kristofa Kolumba.

— (Ukradeni milijoni.) Iz Odese se poroča: V neki tukajšnji kupčijski hiši ukradeno je bilo te dni skorej 2 milijona goldinarjev. Tatov je bilo več. Po zločinu so si razdelili denar in potem jo je pobegnil vsak na drugo stran. Jednega izmed lopov so uže prijeli na avstrijski meji.

— (Samoumor pred ženitovanjem.) V Dublinu pripetila se je v torek zjutraj naslednja zgodba: V sredo zjutraj bi imela biti poroka nečega tujega gospoda, ki je uže 2 meseca tam stanoval. Tujec se je nazival grof Viljem Z., a razna poročila so dohajala, da je to imé le izmišljeno; konečno je tudi nevestin oče jel dvogiti, je li ženin pošten in za to je dan pred poroko rekel, da mu ne dá svoje hčerke. Na to je poklical tujec svojo nevesto k sebi in ko je prišla, vstrelil je z revolverjem nanjo, potem pa je poglgnal tudi sebi kroglo v glavo. Bil je takoj mrtev. Nevesta k sreči ni ranjena. Krogla ji je šla skozi rokav in obtičala v steni. Tujec je bil baje v istini ogerski grof in zelo premožen.

Domače stvari.

— (Pomiloščenje.) Nj. veličanstvo cesar je z odlokom z dné 10. t. m. 151 kaznjencem odpustil ostali čas zapora; med temi 10 v Ljubljani, 16 v Kopru in 7 v Gradiški.

— (Diplomi kot častni meščani) ljubljanski doposlal je mestni magistrat te dni Nj. ekselencama grofu Taafeju in grofu Falkenhaynu. Diplomi ste krasno v zelenem usnji vezani, v sredi imate umetno izdelan emailiran ljubljanski mestni grb in veliki mestni pečat v zlati škatlji spravljen. Diplomi je res krasno izvršila znana firma Kanka na Dunaji.

— (Prevzvišeni gospod knezoškof dr. Jakob Misja) prišel je včeraj popoldne v Ljubljano in ostal pri milost. gospodu stolnem proštu g. Zupanu. Včeraj se je predstavil gospodu knezoškofu stolni kapitelj. Danes ob polu 7. uri maševal je g. knezoškof v stolni cerkvi pri velikem altarju, potem pa šel na Grad, da si je ogledal okolico ljubljansko. Dopoldne odpeljal se je g. knezoškof na Gorenjsko, kjer misli delj časa bivati.

— (Prememba počitnic.) Na prošnjo krajnega šolskega sveta v Novem Mestu, katero je toplo podpiral dež. poslanec za dolensko mesto, sklenil je dež. šolski svet, spremeniti počitnice na novomeških ljudskih šolah. Dosedaj namreč so se priče počitnice na teh zavodih stoprav 1. avg. ter trajale le šest tednov. Ker je pa to mnogo sitnosti delalo staršem in učencem, dovolilo je dež. šolsko oblastvo, da se ima pouk na ondotni deški in dekliški šoli zaključiti uže s 15. julijem ter pričeti s 15. sept. Vsekako je s tem sklepom odstranjena marsikatera neprilichnost dotičnim krogom.

— (Imenovanje.) Gosp. Ferdinand Wiegele, definitivni učitelj v Zagradci, imenovan je definitivnim učiteljem na jednorazredni ljudski šoli na Robu (v okraji kočevskem).

— (Šolsko leto na tukajšnjih mestnih šolah) se je danes sklenilo. Prva in druga deška šola in mestna dekliška šola so imele ob 7. uri v šentjakovski cerkvi vkupno sv. mašo, pri kateri je mladina sama kaj ginjaivo pela mašne pesni, zahvalno in cesarsko pesen. Potem so se v vsaki šoli delila šolska naznanila in letna poročila. — Danes je tudi izročila deputacija mestnega učiteljstva dosedanjemu mestnemu šolskemu

nadzorniku g. L. vit. pl. Gariboldiju lepo izdelan *tableau* s fotografijami vseh mestnih učiteljev in učiteljic, zahvaljuje se mu pri njegovem odstopu za humano, ljubezno in nepristransko delovanje za časa njegovega osemletnega nadzorništva in obžalovaje njegov odstop.

— (Vojaško.) Drugi batalijon pešpolka baron Kuhn št. 17, kateri je v Kopru v posadki, pride 16. t. m. sem k vojaškim vajam. Poveljnik mu je major vitez Gariboldi. — Tukajšnji topničarski oddelek zapustil je včeraj Ljubljano ter se podal k vajam pri Ptui.

— (Prestavljene nove maše.) Ker se je posvečevanje bogoslovcev vsled bolezni škofa tržaškega za nekaj dni preložilo, moral se je vsled tega spremeniti tudi uže poprej odločeni čas nekaterih novih maš. Tedaj bodo novo mašo imeli: g. France Kušar v Ljubljani 21. jul.; g. Albin Illovsky v Ljubljani v cerkvi Srca Jezusovega 23. jul.; g. Feliks Zavodnik v Žužemberku 3. avg.; g. Matija Mrak v Ljubljani v Nunki cerkvi 27. jul. ob polu 6. uri zjutraj.

— (Hymen.) Naš rojak dr. Ant. Primožič, profesor na c. kr. gimnaziji v Iglavi, se bo poročil v soboto 26. julija z gospodično Marijo Sihero.

— (Našim „Sokolom.“) Operacije na lastnem životu so od nekdaj najbolj mučne, — zaradi tega je tudi nam prav neprijetno, da moramo danes utemeljeno grajo izražati „Ljubljanskemu Sokolu.“ Tembolj, ker sicer odkrito simpatizujemo s tem domačim društvom ter po vsem odobravamo koristni njegov namen. A zgrešili bi pravo pot, ako bi hoteli po vzgledu nekega drugega slovenskega dnevnika vso krivdo za to, kar se je v nedeljo zvečer zgodilo pred kazinskim vratom, zvaliti na pristaša protivne nam stranke, naj se uže piše „Müller“ ali „Meier“. Factum je, da je filharmonično društvo moralo prenehati sredi pesmi, vsled hrupa, s katerim sta ljubljanski „Sokol“ in spremljajoča ga množica korakala poleg kazinskega vrta. Da so si „Sokoli“ izbrali baš to črto, tega jim nečemo zameriti, — imeli so vnanji povod v tem, da so njih tovariši veterani svojo zastavo deponirali v društvenih prostorih, v Gledaliških ulicah. Tudi tega jim ne bomo očitali, da so se bližali čitalnici z „živio“-klici, spremljani od trobentačev, kateri so svirali sokolsko koračnico. Ali da se je med pojave preglasne lojalnosti vmešavalo izživajoče žvižganje in sikanje, katero se je moralo vender le tolmačiti kot nepotrebna in neopravičena demonstracija proti mirnemu, recimo, nemškemu društvu, in da „Sokolov“ odbor ni imel dovolj taktosti, društvnikom priporočati, da bi se od čitalnice vrnili skozi Schellenburgove ulice, izogibaje se kazinske okolice, ter da so ljudske množice se potem s hropom in vpitjem nagajale filharmonikom in motili njih produkcije, to moramo odločno grajati. Vprašamo le, kake pritožbe bi se čule iz naših ust, ako bi pri javni „besedi“ morala prenehati slovenska pesen vsled demonstrativnih „hoch“-klicev nemškega društva in njegovega spremstva?

Tako početje je otročje, ob enem pa je škodljivo naši pravični stvari. Nemškemu protivniku stisnili smo orožje v roke in svetu smo dokazali, da se naš narodni čut najrajše razodeva v — škandalih. Za Boga, kaj treba Nemca dražiti, ako on miruje?! Danes uže se čitajo po dunajskih listih pretirane vesti o izmišljenih izgredih pred kazinskim vratom, v novič se bode niti svojega življenja varen ni pred slovensko drzovitostjo in surovostjo — in kedo je proizročil zlobno to zbadanje? Odgovor je lahek. In še eno: baš sedaj se prizadevajo goriški bratje od ministerstva dobiti dovoljenje, da bodo slovenska društva z vihrajočimi zastavami smela korakati pri slavnostnem sprevodu po goriških ulicah. Ali so premislili naši nepremisljenci, da so s svojim netaktnim postopanjem kaj slabo uslugo storili slovenskemu življu na Sočinem bregovju? Zopet nov dokaz, kolikokrat mi kranjski Slovenci prav po nepotrebnem škodujemo interesom rodni nam bratov po sosednih kronovinah.

Razume se samo po sebi, da s temi opazkami nikakor ne nameravamo braniti ali zago-

varjati neumestne zabavljice nekaterih več ali manj smešnih oseb iz nemškega tabora. Kar so v nedeljo zvečer čenčali nepoklicani branitelji germanstva pred kazinskim uhom, je le drastičen dokaz za istinitost Horacijevga izreka: *Iliacorum intra muros peccatus et extra!*

— (Zblaznel) je danes dopoldne ob 10. uri na Bregu v Ljubljano došli kovač Jurij Potisek iz Poličan na Štajarskem. Na sv. Jakoba mostu slekel se je po polnem. Oblačilo, katero je v roki držal, vrgel je v vežo Justinove žganjarije ter potem brez vse obleke, samo s klobukom na glavi, hodil po Bregu; odšel je potem v Salendrove ulice, kjer ga je prijel mestni sluga in ga odvedel na vojaško stražnico in od tam so ga oblečenega odvedli na rotovž. Oddali so ga v blaznico.

— (Iz Št. Jarneja) se nam piše: Pobladi je poročal „Ljublj. List“, da je tukajšnji posestnik odločil se narediti poskus s hmeljem. Z veseljem poročamo sedaj, da je upati letos najboljšega vspeha. Zopet dokaz, da je treba le ljudstvo poučiti o premmnognih virih dohodkov ter vspešne spodbude in zdaj žalostne razmere v našem kmetijstvu dobile bi kmalu prijaznejši značaj.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 15. julija. „Wiener Zeitung“ poroča: Cesar podelil je predsedniku železnocestnega poslovanja, sekijskemu šefu Czeditiku v priznanje njegovemu odličnemu službovanju križ komandirja Leopoldovega reda.

Bukarešt, 15. julija. Zbor zedinjene opozicije je razdeljeval k revolti pozivljajoče proklamacije. Vernesco se je žaljivo izražal o kralji. Od mnogih strani se je ugovarjalo. Nastal je pretep; pristaše opozicije je množica naklestila, ker so rabili samokrese. Policija je kmalu napravila red.

London, 15. julija. V spodnji zbornici se je izjavil Dilke, da se do zdaj še ni v Londonu ni v Angleški sploh pokazala azijska kolera.

Praga, 14. julija. V praškem predmestju Koširju jeli so se v neki gostilni pretepavati; jednega izgreznika so zaprli. Na ulici hotela je množica, med njo nekateri vojaki, prijete izgreznike oprostiti. Prišel se je boj med redarstvom in vedno naraščajočo množico; jeden policaj je bil z bajoneto, trije drugi s palicami in kamni ranjeni.

Reka, 14. julija. Parobrod „Oktav“ je naložil uže 2500 barel bencina, ko je nastal ogenj; vzrok ognju do zdaj še ni znan. Življenja izgubil ni nobeden, ker je bilo moštvo, ko je nastal ogenj, v dokih. Le dva pomorščaka sta bila ranjena. Požar traja še dalje. Najbrže bodo ladijo potopili. — Poveljnik marine, podadmiral baron Sterneck, je danes dopoldne guvernerja oficijalno obiskal.

Reka, 14. julija. Parobrod „Oktav“ se je proti isterskemu obrežju zavlekel. Bencin je zgorel, zdaj gori zaloga oglja; zadnje stene so se udrle in zgorele.

Sredec, 14. julija. Nov kabinet se je sestavil. Karavelov, ministerski predsednik, finančni minister in voditelj javnih del, dokler se ne odpravi ta oddelek; Canov, minister za notranje zadeve; Radoslavov, pravosodni minister; Karolev, minister za uk in bogočastje. Predsednik zbornice Stambulov.

Pariz, 14. julija. Narodna slavnost obhajala se je kakor druga leta. Dopoldne vršil se je neprijeten dogodek pred hotelom „Continental“: Dijaki ugledali so nemško zastavo ter kričaje zahtevali, naj se odstrani; gamini (pariški poulični postopači) prihiteli so, raztrgali zastavo, razbili okna in vrata hotela; policija razgnala je mlade poulične motilce miru.

Pariz, 14. julija. V Marseillu je od večeraj zvečer do danes dopoldne umrlo 32, v Toulonu 11 oseb za kolero.

London, 14. julija. „Standard“ poroča, da so voditelji tory-stranke oznamovali predlog kompromisa nesprejemljivim, za tega delj je kompromis postal problematičen. — V Cleatonu v Westcumberlandu nastal je dne

12. t. m. povodom javne slavnosti med katolički in orangisti boj; bili so se z ostrim orožjem in streljali; več oseb je bilo mrtvih in petdeset ranjenih. Policija je ukrotila bojevalce še le potem, ko se je oborožila s sabljami.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 15. julija.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.55
„ „ „ „ srebri	81.55
Zlata renta	103.10
5% avstr. renta	95.75
Delnice narodne banke	854.1
Kreditne delnice	301.30
London 10 lir sterling	121.75
20 frankovec	9.67
Cekini c. kr.	5.76
100 drž. mark	59.55

Uradni glasnik

z dne 15. julija.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri c. kr. okr. sodniji v Postojini za katastralno občino Slavina; pozizvedbe dne 25. julija.

Razpisane službe: Na jednorazrednici v Oneku (Hohenegg) služba učitelja; letna plača 450 gld. Prošnje do 31. avgusta t. l. okr. šol. svetu v Kočevju.

Eks. javne dražbe: V Ljubljani posestvo Jos. Gostinčarja iz Velč (2060 gld.) dne 30. jul.; — posestvo Luke Bevca iz Osredka (5062 gld.) dne 23. jul., 23. avg. in 24. sept.; — zemljišče Jan. Štruklja iz Št. Vida (960 gld.) dne 23. jul., 23. avg. in 24. sept.; — posestvo Fr. Petriča z Loga (6533 gld.) dne 26. jul., 27. avg. in 27. sept. — V Kočevju zemljišče Jur. Verderberja iz Handlern dne 30. jul., 3. sept. in 1. okt.; — polovica zemljišča Mat. Laknerja iz Kočevja (255 gld.) dne 30. jul., 27. avg. in 1. okt. — V Kamniku zemljišča Jan. Zabreda iz Mengiša (980 gld. 20 kr., 30 gld. in 725 gld.) dne 30. jul., 30. avg. in 27. sept.

Tujci.

Dne 13. julija.

Pri Maliči: Guschitz, Schlesinger, Stasny, Weinberger in Ruckenstein, potovalci, z Dunaja. — Baron Schreiner, c. kr. poslanec, z rodbino, iz Brež. — Millicich, fabrikant, s hčerjo, iz Italije.

Pri Slonu: Vitez Tonello pl. Stramare iz Stramare. — Pater Saurent, prior, s br. Ferdinandom, iz Nove Vasi. Hell, c. kr. stotnik, iz Livne. — Heller, ljudski pevec, iz Gradca. — Kopatsch, trgovec, iz Slov. Bistrice.

Pri Tavčarji: Kosmaier, zasebnica, z Dunaja. — Bauer, uradnik tab. tovarne, z Reke.

Pri Bavarskem dvoru: Pammer, žel. uradnik, z Dunaja. — Dr. Genilia, c. kr. profesor, z rodbino, iz Trsta. — Osimič, gostilničar, z rodbino, iz Cerknice.

Pri Južnem kolodvoru: Demetrio iz Trsta. — Fried, potovalec, iz Pečuha. — Peharc s hčerko iz Ribnice. — Ruard, zasebnik, iz Save. — Berčič s so-progo iz Gorenjske.

Umrli so:

Dne 13. julija. Friderik Ramoveš, zvonarjev sin, 5½ mes., Gruberjeve ulice št. 4, driska.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
14. julija	7. zjutraj	738.69	+20.6	vzh. sr.	js.	0.00
	2. pop.	736.43	+30.2	zpd. sl.	obl.	
	9. zvečer	737.81	+24.0	„	„	

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova
knjigarna v Ljubljani.